

Лист излази према потреби

Рукописи, претплата и све што се тиче листа, упућује се на адресу: „Glas Tzernogortza“ Neuilly-s-Seine, 9, rue Ancelle.

Рукописи се не враћају. Неплаћена писма се не примају.

Цијена је листу за француску: на годину 6 франка, на пола године 3 франка, а за све остале земље: на годину 12 фр., на пола године 6 фр. ●Једини број 10 САНТИМА.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

LA VOIX DU MONTÉNÉGRIN

Journal officiel du Royaume de Montenegro
GLAS TZERNOGORTZA

(La Voix du Monténégrin), paraissant actuellement à Neuilly-sur-Seine, suivant les exigences du service.

ON S'ABONNE AU BUREAU DU JOURNAL :
9, Rue Ancelle, Neuilly-s-Seine

Prix de l'abonnement pour la France
un an : 6 fr. — six mois : 3 fr.

Pour l'Étranger : un an : 12 fr. — six mois : 6 fr.

Огласи се плаћају:

Први пут, за сваку ријеч или број, петисловима, по 10 сентима; (за огласе, из истих слова, мање од 50 ријечи, плаћа се 2 франка). — За свако понављање огласа плаћа се половина те цијене.

За ријечи, шаре или празнине, које запремају простор једнога, двају или више петичних редова, плаћа се према том колики простор заузимају: сваки запремени ред рачуна се као 8 ријечи.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Господин Миљуков, руски министар Спољних Послова повјерио је Посланику Русије при двору Његова Величанства Краља Црне Горе да саопшти Његовој Екскеленцији господину кр. Министру Спољних Послова садржину телеграма, који у српском преводу гласи овако:

Петрограду, 12. марта 1917.

Петроградска телеграфска Агенција већ Вам је доставила вијести о догађајима последњих дана, из којих сте сазнали за слом старог политичког режима у Русији, који је биједио прошао пред србом народа а због немара, злоупотреба и какићиве неопрезности његова режима.

Сви здрави дијелови народа једнодушно су били кивни на данас оборени режим, и та једнодушност је знатно олакшала кризу. Свијема тим здравим елементима, одушевљено окупљеним око дивнога барјака Революције, војска је драговољно и хитро прискочила у помоћ, и тако је народни покрет у року од осам дана могао извојевати потпуну побједу. Та брзина, којом је ствар изведена, омогућила је да је број жртава био, срећом, тако мален, да томе нема примјера у историји оваквих значајних измашних преврата.

Једним својим актом из вароши Пскова од 2. (15.) марта 1917. Цар Никола II одрекао се пријестола у своје име, као и у име Великога Књаза Наследника Алексеја Николаевича, а у корист Великога Књаза Михајла Александровића. Обавијештен о овоме акту, Велики Књаз Михајло Александровић се је својим актом од 3. (16.) марта 1917. из Петрограда и у своје име одрекао највише власти све до онога часа док Уставодавна Скупштина, изабрана општим гласањем, не удеши облик владавине и не донесе нове основне законе за Русију. У том истом акту позвао је Велики Књаз Михајло Александровић руске грађане да се сви, за вријеме док се коначно не покаже воља народна, покоравају власти Привремене Владе коју је створила Дума, и у чијим је рукама данас сваколика власт.

Састав Привремене Владе и политички јој програм обнародовани су и послани у иностранство.

Ова Влада, која узима у своју руку власт у часу најтеже кризе, спољне и унутарње, најтеже коју је Русија икад доживјела, потпуно је свјесна и оне неизмјерне одговорности коју је на себе примила. Она ће, прије свега осталог, предузети да исправи тешке погрешке које јој је прошлост оставила, затим да осигура ред и мир у земљи и, најпослије, да приуговори све што је потребно да би се суверена воља народна могла слободно изразити о будућој својој судбини.

У спољној политици овај ће кабинет, у коме ми је повјерен портфеј министра Спољних Послова, поштовати међународне обавезе на које се обавезао бивши режим, и држаће часну ријеч Русије. Пазит ћемо и водит ћемо бригу о одношајима који нас везују за савезничке и пријатељске народе; и уздамо се да ће ти односи бити још интимнији и чвршћи под овим режимом који се успоставља у Русији, а који се одлучно да, руководећи се демократским начелима, поштује право и великих и малих народа, слободу њихова развића и искрен споразум међу народима.

Али Влада не ће ни за један часак губити из вида тешке околности под којима се она прима власти. Русија није хтјела рата који, ево је већ трећа година, облива крвљу свијет; како је пак по напријед смишљеном и давно припреманом плану нападнута, то ће се Русија, као и досад што је чинила, борити против освајачкога војевања оне пљачкашке расе, која је себи уобразица да ће својим сусједима моћи наметнути несвојну превласт; оне расе, која је уобразица да је у стању да гвати Европу Двадесетог вијека у ту срећоту да буде покорена руском милитаризму.

Русија, вјерна савезу који ју неразрјешиво везује уз њене славне Савезнице, увјерена је, исто као и Савезници јој, да ће свијету, по сваку цијену, зајемчити једно доба мира међу народима, а то на основи једне сталне организације која ће гарантовати да се Правда и Правда поштују. Уз своје Савезнице, Русија ће се борити без устезања и без малаксалости.

Влада, којој припадам, посветиће сву своју енергију томе, да се побједи; заузеле се око тога да се што прије поправе све погрешке, починене у прошлости, које су до сад могле ометати замах и покретливост народа рускога. Она је тврдо убјеђена да ће ово чудесно одушевљење које је данас обузело руски народ удесеторостружити његову силу и да ће ускоријати час коначнога триумфа подмлађене Русије и храбрих јој Савезника.

Саопштите, молим Вас, господину Министру Спољних Послова садржину овога телеграма и оставите му пријешне истога.

Миљуков

На тај акт одговорила је Краљевска Црногорска Влада актом који у српском преводу гласи овако:

Пеји код Париза, 12. марта 1917.

Његовој Екскеленцији господину Нелавићу,

Изавременом посланику и одговорном министру Русије при двору Његова Величанства Краља Господара у Паризу.

Његова Екскеленција Министару Русије саопштило је Краљевској Црногорској Влади садржину телеграма Његовој Екскеленцији господина Миљукова, Министра

Спољних Послова Руске Привремене Владе коју је успоставила Дума.

Кр. Цр. Влада потврђује пријем мога саопштења, којим јој се стијала и знању да се 2. (15.) марта 1917. Његово Величанство Цар Никола II. у име Своје и у име Великога Књаза Наследника Алексеја Николаевича, одрекао пријестола руског, а у корист Великога Књаза Михајла Александровића; — као и то, да се Велики Књаз Михајло Александровић одрекао да прими архивну власт све докле док Уставодавна Скупштина не одреди облик владавине и нове основне законе за Русију; — као и то, да је истим актом позвао руске грађане да се покоравају власти Привремене Владе све док се коначно не манифестије Воља Народна.

Са одређајима вјерног пријатељства и непродјелјиве љубави према руском народу, Црна Гора леда како Русија улама одлуке које тако знатно преудењавају њену политичку егзистенцију. Добро познавajući лојалност руске душе, Црна Гора потпуно је убјеђена да ће се Русија вјерно и зарено држати својих обавеза према савезницима њеним, како политичким тако и личним.

Краљевска Црногорска Влада увјерена је да ће Велики Народ одржати својину, као и она ипак осигури Миљукову, за Правду и Правду противу заједничког непријатеља, борбу издржати до краја, без прекида и малаксалости; и у том циљу упућује Краљевској Влади жељу срећу и успех у свим њеним подухватима, а с том жељом јединице и жељу за побједу Савезника.

АБДИКАЦИЈА РУСКОГ ЦАРА НИКОЛАЈА АЛЕКСАНДРОВИЋА

„Бољшом милости, Ми Никола II, Цар свију Руса, Цар Пољске, Велики Књаз Фински итд. итд. објављујемо свијем Нашим вјерним поданицима:

У данима велике војне противу спољашњег непријатеља који се већ сво трећу годину напреже да покори нашу домовину, Бог је хтио да се Русија пађе у новом, тешком искушењу. Унутрашњи немир могу имати несрећних последица за коначни исход тврдокоринога рата. Судбина Русије, част наше јуначке војске, срећа народа, сва будућност наше драге отаџбине захтијевају да се рат по сваку цијену води до коначне побједе.

Крвави наши душмани чини потиње своје напоре и близу је час, када ће наша храбра војска, у савезу са славним нашим Савезницима, коначно савладати непријатеља.

У овим одлучним данима по живот Русије, мислило смо да смо дужни својој савјести да Нашем драгом народу олакшамо чврсту везу и организацију свих његових сила за брже остварење побједе.

Ради тога, а у сагласности са Државном Думом, Ми смо нашли за добро да се одречемо Царске Круне и да напустимо највишу власт.

Не хотећи растајати се од Нашег љубљенога Сина, Ми остављамо своје наслеђство Нашем Брату, Великом Књазу Михајлу Александровићу и дајемо му свој благослов при

ступњању на државни пријесто Русије. Стављамо Брату у аманет да влада у потпуној сагласности са народним изабраницима који се налазе у законодавним установама, и да им положи свету заклетву у име љубљене отаџбине.

Позивамо све вјерне синове отаџбине да врше своју свету и родољубиву дужност и да се покоре Цару у овим тешким часовима народнога искушења и да Га потпомогну скупна са представницима народа, како би Русија пошла путем среће и славе!

Чувај Боже Русију!“

ПРОКЛАМАЦИЈА ВЕЛИКОГ КЊАЗА МИХАЈЛА АЛЕКСАНДРОВИЋА

„Повјерена ми је тешка задаћа вољом мога брата, који ми је уступно царски пријесто у часу највећег рата и немира у народу.

Обузет, као и цео народ, мишљу за добробит отаџбине, ја сам чврсто одлучан да највишу власт примим само ако је то по вољи нашем великом народу, који ваља једним свеопштим гласањем, посредством својих представника окупљених у Уставодавну Скупштину, да створи облик владавине и нове основне законе за Русију.

Услед тога, призивајући благослов Свевишњег Господа Бога, ја позивам грађане руског народа да се покоре власти Привремене Владе која је провизинла из Думе и која данас има потпуну власт, — све докле док се у што краћем року не сазове Уставодавна Скупштина, изабрана непосредним, једнаким и тајним гласањем, која ће коначно ријешити какав да буде облик владавине, и која ће тијем показати вољу Народа“.

ПРИВРЕМЕНА РУСКА ВЛАДА

Руска Влада, која ће у сагласности са Думом имати потпуну власт у Русији док се не сазове Уставодавна Скупштина, састоји се из ових чланова:

Књаз Лвов, предсједник; Миљуков, министар спољних послова; Гучков, министар народне одбране; Терешенко, мин. финансија; Шингарев, привреде; Керенски, правде; Коновалов, трговине; Некрасов, саобраћаја; Гадјев, контроле, и Лвов, прокуратор Светога Синода.

ПРОЉЕТЕ ЈЕ ПОЧЕЛО...

За последњих неколико дана збило се, како на бојиштима тако и у политичком свијету, — историјских догађаја више по иначе за читавих мјесеца. О свакојем од тих значајних догађаја имале би се писати, а заиста и писаће се некада, посебне историје, јер последице, које ће ти догађаји иза себе оставити, данас су недогледне. Ко би био у стању данас о њима свој суд изрећи! Ми ћемо их овде само на-

бројити и, по новинарској својој дужности, у дневник регистровати.

О знаменитим промјенама у Русији, из саопштена четири документа види се што се, у главном, догодило.

У Француској је извршена промјена владе без икакве тешкоће; брзо и глатко. Нова влада г. Риба-а поздрављена је, и у парламенту и у јавности, једнодушним повјерењем.

Америка је намјеравала да сазове парламент за 16. април, али како њемачки сумарени и даље димански топе америчке бродове, то је општа раздраженост против Њемачке узела толики мах, да је председник Вилзон сазвао парламент већ за 2. април.

Огромно кинеско царство прекинуло је везу са Њемачком и придружило се Савезницима.

Арабија, читаво једно краљевство, откида се од турске царевине јер племенити народ арапски хоће да живи слободним и културним животом као некад, у давна времена, прије но је потпао под турски јарам.

На ратном пољу два врло крупна догађаја ових истих дана, два су врло кобна догађаја по наше непријатеље.

Хинденбург нагло је узео повлачити њемачку војску са досадашњег француског фронта који су држали за двије године, и хоће да се утврде на једном новом, тзв. Хинденбурговом фронту. Него, услед тога њихова, како они пишу, „својеволјнога“ повлачења англо-француска војска ослободила је 352 општине које обухватају 4 департамана (квadratних километара 2210)...

На далеком фронту библиске земље Месопотамије, побједоносна енглеска војска, пошто је заузела Багдад и тијем за увијек разбила најслађи сан Виљемов (да ће царовати и над крстом и над полумјесецом, од Хамбурга до Багдада) продире данас на сјевер пут Мосула, одакле му у сусрет хита руска војска која је заузела Ван. Од истока пак пробија се кроз планине Ђенерал Баратов који је освојио Хамадан и Керманшах. Није далеко дан кад ће се те три војске састати. — Четврта је војска, која од Ерзинџана сваког дана продире пут Сиваса, у срце Мале Азије, несучене колоније Виљемове. — Пета је војска енглеска, која од Египта наступа пут свете земље Палестине...

Залуд њемачке новине крију своје народу ове чињенице. Народ њемачки увиђа данас да је ратна срећа изневијерила и Виљема и његове савезнике.

БИЈЕДА У ПРУСИЈИ

По казивању ускока, који су срећно избјегли из пруског заточења, Прусија се налази у врло тешком положају. Становништво је у крајњој биједи; с једне стране притисла га оскудица, а с друге стране сурова стег.

Били смо — причају они — у Пруској и по тамницама, и у заробљеничким логорима, а били смо и по градовима и по селима. Имали смо, дакле, прилике све видјети. Не зна се гдје је горе. У Пруској је такво стање, да не бисмо пожељели ни највећем непријатељу да се ондје паће.

То нијесу празне ријечи. У Пруској се не може живјети како се хоће, већ како се мора. Исцрипеност се осјећа у највећој мјери.

Није само оскудица у животним намирницама, него у свему. Човјек може имати и новаца, па да је опет у крајној немаштини. Војне власти су при-

грабиле све у своје руке и становништву дијеле све потребе по нарочитим прописима.

И само чиновништво почело је да не годује. Тражи да му се прилике побољшају. Плате које добијају недовољне су. Њихово незадовољство избило је и у јавности. Изнијели су овако своје материјално стање: Мјесечно нам се даје 150—250 марака плате. Дневно трошимо на исхрану: за доручак бијела кава без хљеба 56 пара; за ручак чорба од кромпира 1.48; за вечеру 10 грама сира 60 пара. То дневно износи 2.64 без хљеба. Једанпут недјељно се једе месо и то само једна четвртина килограма, али се два пут недјељно не вечерава. Па опет за храну се мјесечно изда 174.37 марака. Кад се томе дода: порез, станарина, одјело и друге потребе, дефицит је неизбјежан. Гладује се и у свему оскудијева, па се опет задужује.

Кад тако пролазе чиновници, који имају сталан свој приход, а да како је онима, који су остали без икаквог прихода, а нарочито они, који нијесу у стању ништа зарадити! Изнурене и изгладњеле ерести на улици, обична је ствар.

У посљедње вријеме оскудицу су почели да осјећају и војници. А ваља знати, да је у Прусији девиза: грађанству што и колико стигне, а војска мора имати. Сад се и на војску у великоштеди, јер су се исцрпili и посљедњи извори.

Међу становнишвом је велико негодовање. Оно је избило у многим већим градовима и што није узело маха и ојачало, приписује се грубој сили, пошто се сваки незадовољник стријеља.

Отуда се и може разумјети што из Пруске не избјегавају само страни поданици, него чак и женскиње, које групунице ускачу преко границе само да се крајне бијеле опросте.

У Аустро-Угарској је још горе. У крајевима које је посјела аустриска војска, осјећа се у већој мјери и глад. То потврђују и листови неутралних држава. Како у Пруској, тако и у Аустро-Угарској нестало је сасвијем дувана. Пшеница, која се не могу одвићи од пушења ни сада, пуше липово лишће, као и лишће од малина, купина, ораха, сунцокрета и т. д. А откако се показало, да је најбољи за пушење липов цвјет, и њему је скочила цијена. То се може видјети и из писанја њемачких листова.

Да су у Прусији исцрпili већ сва средства, види се по лебу. Хлеб се издаје у врло малој количини, и то — каква хљеба! У њому је више дрвене струготине но шенична брашна! За недјељу дана издаје се четврт килограма чељадету...

Показаше нам купон за хлеб, који им је остао као успомена: парче плава папира и на њему пруски грб и број 12 (значи: купон је за дванаесту недјељу ове године). На купону стоји:

Landkreis Hoerdt. Brot und Meherversorgung, 25 — 31. Maerz 1917. Ausweis für 250 gramm Brot. (Преведено: Округ Херде. Издавање хљеба и брашна за 25—31. марта. — Важи за 250 грама хљеба.)

Дакле, већ дванаест недјеља, од 1. јануара о. г., Прус живи о 250 грама хљеба недјељнога, што днево износи ни 36 грама. Тако се Прус данас храни, захваљујући ратоборности кезер-Виљемовој!

Као посљедица те оскудице и до сад су избијали немири по пруским варошима, али откако је глад почела да преовлађује, Прусија има посла са много љућим диманином који јој се увукао у земљу, у тврђаву и град, у варош и у село, у улицу и кућу, — и који је много немилостив и него опаж непријатељ који јој се приличне границама.

ВИЈЕСТИ ИЗ ПАРИЗА

Нова влада Француске Републике. — Пошто је досадашњи председник француске Владе г. Аристид Бриан поднио оставку, поставио је г. Председник Репу-

блике нову владу којој је предједник а уједно и министар Спољних Послова г. Риба, досадашњи министар Финансија.

Влада се већ представила Парламенту и изјавила програм свога политичкога рада. Парламент је изјаву владину примно к знању са огромном већином од 440 гласова (противу 60 који су се уздржали од гласања), и тијем је повјерено своје повјерење Влади и одобрио њену политику.

Слика Њ. В. Краља. — Лист организације Југословенске Народне Одбране у Буенос Аиресу „Јадран“, приликом прве своје годишњице издао је ванредни број са врло лијепим илустрацијама, међу којима је и слика Краља Николе са натписом „Његово Величанство Никола I краљ крваве Црне Горе“.

Консуларне вијести. — Прије кратког времена преминуо је Ј. Ј. Ремер, краљевско црногорски вице-консул у Амстердаму (Холандија).

ИЗ ДОМОВИНЕ

Почасни каноник у Бару. — „Magyar Hirlap“ јавља, да је за почасног каноника у Бару постављен Печујски каноник Ђорђе Гашпарчић.

† **Јован Живановић.** — Осјечки лист „Народна Одбрана“ јавља: У Српјемским Карловцима умро је 16. децембра прошле године уважени српски филолог и гласовити српски ичелар професор Јован Живановић, један од потоних ученика Ђура Даничића и Вука Караџића. Био је врло учен и спреман човјек, те је врло много радио на књижевном пољу.

Кожа у Црној Гори. — „Neue Freie Presse“ јавља, да су власти сву кожу у Црној Гори реквирирале и да грађанству није дозвољено ни једно парче да задржи за себе. Само коју и јарећу кожу смије становништво предајивати за обућу и за своје потребе, а сву осталу кожу мора предати државним магацинима. Услед ове наредбе становништво је остало без обуће и одјела, а занатлије, које су са кожом радиле, без посла.

Земљотрес на С. Ријечи. — Прошлог мјесеца на Сењској Ријечи и Сушаку осјетио се доста јак земљотрес. Потрес је био тако снажан да су на многим кућама попуцали зидови.

Снижен оброк хљеба. — Загребачки лист „Новости“ доноси, да су у Загребу издане објаве у којима се грађанству јавља, да је, у интересу штедње, смањен оброк хљеба. Према тој новој наредби, недјељно се добија 1.54 кг. брашна или 2.10 кг. хљеба, што дневно износи на главу 22 гр. брашна или 30 гр. хљеба.

СИТНЕ ВИЈЕСТИ

— Умре у Шести ратни зајам Њемачке почео је 15. марта. У политичком свијету са великом пажњом се чека на резултат тога зајма, јер ће се према њему моћи најбоље судити о томе колико је данас расположење у њемачкога народа за продужење рата. Власти су, према најновијим вјестима, дошле на ту недовољну мисао да у јавности нијесу име свакога лица, које је уписао зајам, и својом, колику је ко уписао!

— Мађарски суд у Колошвару осудио је због великог 24 одлична Румуна на вјешала. Међу осуђенима има свештеника, адвоката, учитеља. Седморина су, осим тога, осуђени на тешку робљу.

— Њемачка је влада поданико позвала народ да добровољно ступи у „цивилну мобилизацију цијеле Њемачке“. Како се народ досад врло слабо одазвао том позиву, влада је ријешила да предузме присилне мјере. Сви који су рођени после 30. јуна 1857., ако већ нијесу војни обавезници, имају ступити у помоћну војничку службу. Наузимају се само лијечници, попови, земљорадници и радници на железницама и у фабрикама муниције.

— Швајцарски листови јављају да је у Целу, у Словеначкој, затворено седам љака из шестог разреда гимназије зато што су превали неке словенске pjesме. Предани су појном суду да им суди — за велеиздају!

— Председник Вилзон сазвао је амерички парламент за 2. април по нов. календару. У том сазиву ће се коначно ријешити, хоће ли Америка ући у рат или не.

— Енглески министар Финансија Бонар Ло под-

лио је парламенту извјештај на којег се види да је Енглеска за потоних 12 мјесеца трошила на ратне потребе 6 милиона фунти стерлинга дневно. (Фунта стерлинга приједи данас 28 француских франка).

— Руска рубља, њемачка марка и круна аустријска. — Берли је најбољи термометар који показује какав кредит узима која држава: најмјеродавије су пак данас берзе неутралних држава. На берзи у Женеви потоних дана марка пада и круна пада а — рубља скаче! — 22. марта за сто рубаља плаћало се 144.50 швајцарских франка, за сто марака 79.05 швајц. франка, за сто круна само 50.30. Значи, круна је пала за 40%, а марка за 60 швајц. сантима, рубља пак скочила — за 150 шв. франка.

— Мајка данашњег грчког краља, удовица краља Ђорђа, краљица Олга, руска велика кнегиња, показује се ових дана у Русији и ступила у ред монахиња Свете Евђевије.

Уредник, професор **Петро Богдановић**

Le Gérant: Edmond LUQUIN

Imprimerie Universelle, J. A. Casignol, directeur
48, Rue Claude-Velleux, Paris (X^e)

ОБЈАВА

Швајцарска и Француска Банка у Паризу — Banque Suisse et Française, 20, Rue Lafayette — (Métro: Chaussée d'Antin) примила се да, преко својих кореспондената, бесплатно упућује све новчане пошиљке у Аустроугарску и у Њемачку црногорским ратним заробљеницима, официрима и војницима.

Пошиљалац има да испуни односни списак који ће му се дати у банци.

Број 3402 ex 1916. Из кр. Министарства Финансија и Грађевина 15. (28.) фебруара, у Пеји код Париза.

ОБЈАВА

Француско-српска Банка у Паризу, Banque Franco-serbe, 14, rue Le Peletier, примила се да бесплатно упућује новчане пошиљке црногорским ратним заробљеницима у Аустроугарској и у Њемачкој, а тако и појединима који се налазе у Црној Гори.

Број 3527 ex 1916. Из кр. Министарства Финансија и Грађевина, 15. (28.) фебруара 1917. у Пеји код Париза.

NOTE POUR LA PRESSE

(avec prière d'insérer)

3 Mars 1917

Par décision du Gouvernement prise dans un but de sécurité nationale, les "Petites Annonces" rentrant dans les rubriques suivantes "Cours et Institutions, Leçons, Renseignements, Recherches, Locations, Achats et Ventes, Perdus et Trouvés, Fonds de Commerce, Capitaux, Offres d'emplois, Demandes d'emplois, Occasions, Avis personnels, Pour se retrouver, Alimentation, Divers, Mariages, Petite Correspondance, etc..." destinées à paraître dans un journal ou publication quelconque, quotidienne ou périodique, seront soumises au préalable au visa du Commissaire de Police au lieu de résidence de l'auteur de l'annonce. S'il n'y a pas de Commissaire de Police dans ce lieu de résidence, le visa sera donné par le Commissaire Spécial du Chef-lieu du Département, ou, à défaut, par un Commissaire Spécial désigné par le Préfet.

En conséquence, nos lecteurs sont avisés que les "Petites Annonces" qui nous seraient remises ou envoyées pour insertion ne seront publiées que si elles portent le visa du Commissaire de Police compétent (pour Paris, le Commissaire de Police du Quartier).

Toutefois les commerçants patentés, clients habituels de notre journal en matière de publicité et figurant sur une liste arrêtée par l'autorité préfectorale sur proposition du journal seront dispensés de la formalité du visa pour l'insertion de "Petites Annonces" périodiques d'un caractère nettement commercial. Leur nom et adresse devront toujours figurer sur l'annonce.

Ces dispositions entreront en vigueur à partir du 10 Mars.